

berføge disse Ting, men at undersøge dette Forhold er langt vanskeligere end noget som helst Andet, og dertil skulle vi ikke bruge en for Sproget og Forholdene Fremmed, og som vi derhos kun indrømme en meget kort Tid dertil. Der var en Tid, da Grønland havde sin egen Biskop; jeg forlanger ikke, at den Tid skal vende tilbage, men jeg gjentager det, det skulde gjøre mig meget ondt, og det skulde overraske mig meget, om der ikke blandt alle Missionairerne i Grønland skulde være en eneste Mand, som man havde saa megen Tillid til, at man kunde betro ham, om jeg saa maa udtrykke mig, et Provsteembede med Myndighed som geistlig Provst. Han vilde da efter min Overbeviisning kunne dømmes langt forstandigere om Forholdene og være til langt større Fordeel for os og til langt større Gavn for Grønland end en Visitator som den, der her er Spørgsmaal om at udsende.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kingkjøbing Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. J. Christensen: Naar den ærede sidste Taler bemærkede, at det ikke behøvede at være en „geistlig“ Visitator, som skulde sendes til Grønland, saa skal jeg for mit Vedkommende bemærke, at jeg heller ikke lægger saa stor Vægt derpaa. Naar han fremdeles meente, at man kunde faae ligesaa paa-lidelige Efterretninger fra Folk deroppe som ved at sende en Visitator derop, saa har jeg allerede i mine første Udtalelser bemærket, at jeg mener, at den, som man sender derop, staaer mere uinteresseret i Forholdene end de, der leve deroppe. Naar de forskjellige Autoriteter skulde give Beretning om sig selv og deres egen Virksomhed, da veed jeg ikke, hvorvidt man vilde tillægge en saadan Beretning en saa overordentlig stor Vægt, og vilde man gaae ud fra, at de forskjellige Autoriteter gjensidig skulde kontrollere hinanden, saa troer jeg heller ikke, at man kunde nære saa godt Haab i saa Henseende, deels med Hensyn til deres gode Villie dertil og navnlig af Hensyn til den temmelig lange Afstand, der er imellem dem. Naar der fremdeles er talt om det Uheldige i

Visitators Ubeskjendtskab med Sproget, da lægger jeg for mit Vedkommende ogsaa meget stor Vægt derpaa; jeg finder det meget uheldigt at sende en Mand derop, som er, saa at sige, fuldkommen ubeskjendt med Sproget, og en Tid af to Aar vil vist ikke være tilstrækkelig for ham til at sætte sig tilbørlig ind i Sproget. Jeg troer saaledes ikke, at man kan vente sig noget heldigt Resultat af at sende en Saadan, men jeg synes, at det vilde ligge temmelig nær for Regjeringen at henvende sig til en Mand, der tidligere har været deroppe, og som altsaa er godt beskjendt haade med Sproget og de stedlige Forhold. Der er jo ikke saa faa Mænd, der tidligere have været deroppe, som man mulig kunde formaae En eller Anden af til at foretage en saadan Visitationsreise, og forsaavidt dette kunde lade sig gjøre, saa var man kommen ud over Vanskelighederne med Hensyn til det meget omtalte Ubeskjendtskab til Sproget og til Forholdene.

Eskærning: Der er en Post, der kun har været meget lidt omtalt, som jeg først og fremmest skal berøre, og det er Underænderingsforlaget til det af Ministeren stillede Forslag om 700 Rd. under den polytekniske Skole. Under denne Skole er der ved anden Behandling kommen ind en Indtægt af 700 Rd. som en Erstatning for et Tab, der er lidt derved, at endeel af den polytekniske Skole har været uheldig forvaltet, og det er beskjendt nok, at en af vore ærede Ministre staaer til Ansvar for disse Penge og skulde betale dem. Nu have vi Alle længe været overbeviste om, at det vilde være at handle ubesindigt, om vi vilde drive denne Sag videre, og derfor have vi troet, at det Nødtigste vilde være, at Statskassen betaler disse Penge, for at det kan blive klart, at de ere givne for at erstatte det, som det paalaa den ærede Minister at udrede, at det er en Gave, og at det er en Anerkjendelse af Ministerens øvrige Fortjenester, der bringer os til at gjøre denne Gave. — Hvad Bevillingen til Kapellet i Taarbæk angaaer, saa forekommer det mig, at en af de Grunde, der kunde bevæge til at gaae ind paa dette Ændringsforslag, er den, at der her foreligger en Slags Dobbelbevilling, som vi have Deel i. Der er